

Ὁρθοδοξία

«Τὴς κοινωνία φωτὶ

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

Ψευδοπροφητεῖαι Πεντηκοστιανῶν *

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου (Μ. Θ.)

ΣΤΟ ΠΛΗΘΟΣ τῶν χριστιανικῶν αἱρέσεων, ποὺ δροῦν τόσο στὴν πατρίδα μας, ὅσο καὶ παγκοσμίως, ἀνήκουν καὶ οἱ αὐτο-αποκαλούμενοι ὡς *Πεντηκοστιανοί*.

Μὲ τὸν ὄρο *Πεντηκοστιανοί* ὀνομάζονται διεθνῶς, μαζί μὲ πλῆθος ἐπιμέρους προσδιορισμῶν, ἑκατοντάδες ἀκραίες ὁμάδες τοῦ προτεσταντικοῦ χώρου, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἀντιπριαδικές.

Βασικὰ γνωρίσματα τοῦ ἐν λόγῳ αἰρετικοῦ κινήματος εἶναι ἡ ὑποτιθέμενη γλωσσολαλία, οἱ δῆθεν θεραπείες ἀσθενῶν, οἱ προφητεῖες, κ.ἄ.

Αὐτὰ τὰ γνωρίσματα, σύμφωνα μὲ τὴς κακοδοξίες τους, εἶναι ἐκδηλώσεις τοῦ «*Βαπτίσματος μὲ Ἅγιο Πνεῦμα*».

* * *

ΒΑΣΙΚΗ πτυχὴ, ὅμως, τῆς πεντηκοστιανῆς πλάνης εἶναι καὶ τὸ «*χάρισμα*» τῆς *προφητείας*, τὸ ὁποῖο ἔχει κατεξοχὴν ἐσχατολογικὸ προσανατολισμό.

Ὁ ἐσχατολογικὸς προσανατολισμὸς τῶν πεντηκοστιανῶν «*προφητειῶν*» εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένος μὲ ἓνα ἀκόμα ἐκβιαστικὸ ψυχολογικὸ γεγονός· αὐτὸ εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Χριστοῦ μιὰ ἀκόμα φορὰ πρὶν τὴν Δευτέρα Παρουσία Του, γιὰ τὴν «*ἄρπαγὴ τῆς Ἐκκλησίας*» στοὺς οὐρανοὺς πρὶν τὴν ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου, σύμφωνα μὲ μιὰ ἄλλη πλανεμένη δοξασία τους. Ὡς *ἐκκλησία*, βεβαίως, ἐννοοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους.

Σχετικὰ μὲ τὴν πεντηκοστιανὴν διδασκαλίαν τῆς ἔλευσης τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν «*ἀρπαγὴ τῆς Ἐκκλησίας*», ἔχει ὑπάρξει ἓνας ἀριθμὸς ψευδοπροφητιῶν ἀπὸ *Πεντηκοστιανούς*.

Καὶ αὐτὸ τὸ γεγονός ἐπιβεβαιώνει τὴν πραγματικότητα, ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖο λαμβάνουν καὶ εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἀποκαλύψεών τους, εἶναι ὄχι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

* * *

ΑΠΟ τὸ πλῆθος τῶν περιπτώσεων, θὰ ἀναφέρουμε τρία χαρακτηριστικὰ παραδείγματα, δύο ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἓνα ἀπὸ τὴς Η.Π.Α.

α. Ὁ ἰδρυτὴς τῆς *Ἐλευθέρης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Πεντηκοστῆς*, ἰσχυρίζονταν τὸ 1982, ὅτι τὰ *δέκα κέρατα* τοῦ θηρίου τῆς Ἀποκάλυψης (Ἀποκ. 13, 1), ἦταν τὰ δέκα κράτη τῆς τότε Ε.Ο.Κ., πὺ ποτὲ δὲν θὰ γίνουν περισσότερα.

Μάλιστα, ἔλεγε ὅτι θὰ διοικήσουν τὸν κόσμον μὲ ἡγέτη τὸν Ἀντίχριστο, πὺ εἶναι Ἑλληνας, γι' αὐτὸ ἡ *ἀρπαγὴ* ἰσχυρίζονταν, θὰ γίνεῖ στὴς μέρες μας (βλ. Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου, *Ἐγχειρίδιο Αἱρέσεων καὶ Παραχριστιανικῶν Ὁμάδων*, 1991², σσ. 218-219).

Θὰ ἀφήσουμε τὴν ἐν λόγῳ ψευδοπροφητεία ἀσχολίαστῃ, ὑπενθυμίζοντας μόνον, ὅτι τὰ μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης ἔγιναν εἰκοσιπέντε [ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 2007, εἴκοσι ἑπτὰ].

β. Ἀπὸ τὴς πλέον, ὅμως, χαρακτηριστικὲς ψευδοπροφητεῖες Ἑλλήνων *Πεντηκοστιανῶν*, ἦταν οἱ ἰσχυρισμοὶ τους στὴν ἐφημερίδα τους τὸν «Χριστιανισμὸ» τὴν 1-1-1991, ὅτι μέσα στὴ δεκαετία τοῦ 1990 ἐπρόκειτο νὰ συμβοῦν τρία πολὺ μεγάλα γεγονότα. Πρῶτον, θὰ γίνεῖ ἡ *ἀρπαγὴ τῆς Ἐκκλησίας* στοὺς οὐρανοὺς. Δεύτερον, θὰ ἔλθει ὁ Ἀντίχριστος καὶ θὰ βασανίσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πὺ δὲν ἔχουν γίνεῖ *Πεντηκοστιανοὶ* καὶ δὲν ἔχουν γλωσσολαλήσει, καθὼς δὲν θὰ λάβουν μέρος στὴν *ἀρπαγὴ*. Καὶ τρίτον, θὰ γίνεῖ ὁ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος. Φυσικὰ τίποτα δὲν πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὰ προφητευόμενα, ἐπιβεβαιώνοντας ἔτσι τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, ὅτι οἱ ψευδοπροφήτες θὰ ἀποκαλύπτονται ἀπὸ τοὺς καρπούς τους (Ματθ. 7, 15-20).

γ. Ἀπὸ τοὺς ξένους *Πεντηκοστιανούς*, ἡ πλέον κλασσικὴ περίπτωση πεντηκοστιανοῦ ψευδοπροφήτη εἶναι τοῦ Ἀμερικανοῦ E. Whisenant.

Τὸ βιβλίό του μὲ τίτλο « Ὀγδόντα-ὀκτὼ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἄρπαγὴ θὰ γίνῃ τὸ 1988 » (Eighty-eight Reasons Why the Rapture will be 1988, Little Rock, 1988), πούλῃσε στὶς Η.Π.Α. πάνω ἀπὸ 4 ἑκατομμύρια ἀντίτυπα.

Ὅταν φυσικὰ διαφεύστηκε, μὲ κωμικὲς δικαιολογίες γιὰ τὴν ἀποτυχία του, ἐξέδωσε ἕνα νέο βιβλίό μὲ τίτλο « Ἡ τελευταία κραυγή. Ἄναφορὰ στὴν Ἄρπαγὴ τοῦ 1989 », πουλώντας ἐπιπλέον κάποιες χιλιάδες ἀντίτυπα.

Βεβαίως, οἱ *Πεντηκοστιανοὶ* πὺν τὸν πίστευσαν, ἀναμένουν ἀκόμα τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν *ἀρπαγὴ* τους ἀπὸ τὸ Χριστό.

* * *

ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ, πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε, ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν *Πεντηκοστιανῶν* γιὰ σύγχρονο *χάρισμα προφητείας* πὺν ὑπάρχει, δῆθεν, στὶς ὀμάδες τους, δὲν γίνονται ἀποδεκτοὶ οὔτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους Προτεστάντες, ὅπως φυσικὰ δὲν γίνονται ἀποδεκτὲς καὶ ἄλλες κακόδοξες ἀντιλήψεις τους.

(Βλ. Freikirchenhandbuch, Hrsg. Vereinigung Evangelischer Freikirchen, 2004, σσ. 149-150)

Νομίζουμε, ὅτι μὲ τὰ ὅσα ἀναφέραμε, γίνεται ἀντιληπτό, πὺς στὸ χῶρο τῶν λεγομένων *Πεντηκοστιανῶν* δὲν ἐπιδημεῖ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἦδη ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Δευτ. 18, 22. Ἰερεμ. 36, 7-9), ἀλλὰ καὶ στὴν Καινὴ (Ματθ. 7, 15-20. Λουκ. 6, 43-44. Πέτρ. 2, 1, 1. Ἰωάν. 4, 1), ὁ Θεὸς μᾶς προειδοποιεῖ, ὅτι γνώρισμα τῶν ψευδοπροφητῶν εἶναι καὶ ἡ μὴ πραγματοποιοίηση-ἐπαλήθευση τῶν λόγων τους.

Γιὰ ὅσους, ὅμως, παρασύρθηκαν καὶ πίστευσαν τὶς κακοδοξίες καὶ τὶς ψευδοπροφητεῖες τῶν *Πεντηκοστιανῶν*, χαρακτηριστικοὶ εἶναι ἐν προκειμένῳ οἱ λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου Ποντικοῦ:

«Λόγοι αἰρετικῶν ἄγγελοι θανάτου, καὶ ὁ δεχόμενος αὐτοὺς ἀπολεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν». (ΒΕΠΕΣ 78, 231)

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1635/17.3.2006, σελ. 4. Ἐπιμέλ. ἡμετ.